

Помер наш батько, наш архиерей.
Затихло серце у зимову днину,
Що щиро билось для своїх дітей
І над усе любило Україну.

Погасла свічка пастиря овець,
Свічка підпілля й Воскресіння Церкви,
Життя якого було на взірець
Голготської спасительної жертви.

В засіви вічні відійшов сіяч
Плоди блаженства щедро пожинати,
Бо як невтомний доброти діяч
Умів лани належно засівати.

Покинув нас великий чоловік,
Гідно завершивши духовну битву,
З відходом залишивши заповіт,
Заклик про щирю, праведну молитву.

Господь покликав до своїх палат
Правдиве сонце свого провидіння,
Щоби вручити вручити вічності мандат
Як нагороду за святе служіння.

А нам, приемцям згаданих щедрот,
За благодать, яка була нам дана,
Молитву піднесімо до висот
В подяку за владику Юліана.

*Семінарист IV-го курсу
Андрій Лінинський*